Лишімо душам відчайдушників — мужів
на підвідконні миску молока та меду.
Самі позбудьмось бутночсті й молитву прокажім
за сутність будня, альфу і омегу.

Плекаймо плідно кіз, глядім гладких корів,
про їхні дбаймо живодайні вим'я й вола.
На нашім небі нам завісив статку ріг
якийсь козячий бог — волососяйний Волос.

Вже й сам Перун по стількосот роках
моцарського метання берла блискавиці
вергає днесь літеплі стріли молока
з дійних дійок у духом’ян дійниці.